

Advent: 23 de Desembre

Text de l'Evangelí (Lc 1,57-66): I a Elisabet se li complí el temps del part, i infantà un fill. I sentiren els seus veïns i parents que el Senyor havia mostrat amb ella una gran misericòrdia, i se n'alegraven amb ella. I el dia vuitè s'esdevingué que anaren a circumcidar l'infant, i l'anomenaven amb el nom del seu pare, Zacaries. I responent la seva mare, digué: «No, sinó que es dirà Joan». I li digueren: «No hi ha en la teva parentela ningú que porti aquest nom». I feren senyes al seu pare sobre com volia que s'anomenés. I demanant una tauleta, escriví així: «Joan és el seu nom». I tots s'admiraren. I s'obriren de sobte la seva boca i la seva llengua, i parlava beneint Déu. I s'esdevingué un temor sobre tots els seu veïns. I en tota la muntanya de la Judea es divulgaven totes aquestes coses. I tots els qui ho oïen ho guardaven en el seu cor, dient: «Què penses que serà aquest infant?». I, en efecte, la mà del Senyor era amb ell.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Tothom es preguntava: 'Què penses que serà aquest infant?', perquè la mà del Senyor era amb ell»

Mn. Miquel MASATS i Roca
(Girona, Espanya)

Avui, en la primera lectura llegim: «Això diu el Senyor: 'Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu'» (Ml 3,1). La profecia de Malaquies es compleix en Joan Baptista. És un dels personatges principals de la litúrgia d'Advent, que ens convida a preparar-nos amb oració i penitència per a la vinguda del Senyor. Tal com diu l'oració col·lecta de la missa d'avui: «És a prop la festa del naixement del vostre Fill; que ens aculli l'amor d'aquell que és la vostra Paraula i que volgué fer-

se home en el si de la Verge per habitar entre nosaltres».

El naixement del Precursor ens parla de la proximitat del Nadal. El Senyor es a prop!: preparem-nos! Preguntat pels sacerdots vinguts de Jerusalem sobre qui era, ell respongué: «Jo soc la veu del qui clama en el desert: adreceu el camí del Senyor» (Jn 1,23).

«Mira, sóc a la porta i truco. Si algú m'escolta i obre la porta entraré a casa seva i menjaré amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20), es llegeix en l'antífona de la comunió. Cal fer examen per a veure com ens estem preparant per a rebre Jesús el dia de Nadal: Déu vol néixer principalment en els nostres cors.

La vida del Precursor ens ensenya les virtuts que calen per a rebre profitosament Jesús; fonamentalment, la humilitat de cor. Ell es reconeix instrument de Déu per a complir la seva vocació, la seva missió. Com diu sant Ambròs: «No et gloriegis d'ésser anomenat fill de Déu —reconeguem la gràcia sense oblidar la nostra naturalesa—; no t'envaneixis si has servit bé, perquè has complert allò que havies de fer. El sol fa la seva feina, la lluna obeeix; els àngels compleixen llur missió. L'instrument escollit pel Senyor per als gentils, diu: 'Jo no em mereixo el nom d'Apòstol, perquè he perseguit l'Església de Déu' (1Co 15,9)».

Cerquem només la glòria de Déu. La virtut de la humilitat ens disposarà a preparar-nos degudament per a les festes que s'acosten.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Isabel va sentir la proximitat de Maria, Joan la del Senyor; la dona escoltà la salutació de la dona, el fill va sentir la presència del Fill; elles proclamen la gràcia, ells aconsegueixen que llurs mares s'aprofitin d'aquest do» (Sant Ambròs)

•

«Joan anunciarà algú més Gran que havia de venir després d'ell. Ha estat enviat per a preparar el camí a aquest Altre misteriós; tota la seva missió està orientada a Ell: s'anunciava alguna cosa

realment gran» (Benet XVI)

•

«Joan és ‘més que un profeta’ (Lc 7,26). En ell l’Esperit completa l’obra de “parlar per boca dels profetes”. Joan acaba el cicle dels profetes inaugurat per Elies. Anuncia la imminència de la consolació d’Israel, és la “veu” del Consolador que arriba (Jn 1,23). Tal com ho farà l’Esperit de veritat, ‘ve com a testimoni, a testimoniar de la llum’ (Jn 1,7). Respecte a Joan, l’Esperit apleix així les ‘recerques dels profetes’ i el ‘desig dels àngels’ (1Pe 1,10-12)» (Catecisme de l’Església Catòlica, n° 719)